

Den hemliga Lärans första grundsats

Den oföränderliga Principen

1: Denna oföränderliga princip har getts många namn, som Parabrahman, det Absoluta, det Gränslösa, det Oändliga, det ständiga Mörkret, Oeaoohoo, Alltet etc. Det vanligaste av dessa i DHL är Parabrahman. Ordet betyder helt enkelt bortom – Brahman, bortom den högsta hierarkin i vårt universum, det första eller omanifesterade Logos, eller bortom apex (det högsta) av ett kosmiskt väsen. Parabrahman innebär generellt gränslöst abstrakt rum i DHL. Med gränslöst menas utan gränser, således inga begränsningar. Det som inte har några begränsningar eller gränser kan inte vara ett ting, eftersom alla ting små eller stora har en form, alltså en gräns. Det är därför det i kabbalistiska termer kallas Ain Soph som betyder inget – ting. Parabrahman är inte en varelse, eftersom det är varat, snarare än varandet. (*DHL D1, s 43*) Det kallas en oföränderlig princip. Vad menas med en princip?

HP Blavatsky säger att en princip beskriver essensen (den innersta kärnan) av en sak (ett ting eller en enhet). Kärnan i en sak är faktiskt bortom all mänsklig fattningsförmåga. Eftersom den, som hon säger, är oföränderlig, alltså bortom tid och rum. SAKER eller enheter har sin existens i rummet och förändras i tid. Förändring är rörelse och all rörelse sker i tiden. Om det inte finns någon förändring finns det ingen rörelse, alltså ingen tid, om det inte finns någon tid då finns det inte heller något rum. Ockultismen och den moderna vetenskapen säger att tid och rum är ett. Våra tankar kan inte förstå något som är bortom tid och rum. Vi uppfattar bara saker som har en form och därmed begränsning. Eftersom kärnan i en sak (ting) är bortom tid och rum, så tillhör den inte formernas värld.

Så det som menas när DHL påstår att Parabrahman är den innersta kärnan i allt, är att Parabrahman är den innersta kärnan i alla galaxer, alla solar, alla stjärnor, rymdens innersta kärna, och den innersta kärnan i dig och mig. Detta innebär att vi alla är sammanlänkade. Vi är ett med varje enhet i universum, eftersom alla enheter bildas av samma kosmiska princip. Alla enheter är en del av samma kosmiska väsen, och har samma kosmiska energi, samma kosmiska ursprung. Som kosmiskt väsen delar vi samma kosmiska liv, samma kosmiska medvetande. Vi är alla sammanlänkade för evigt.

Termen bortom Brahman, kan leda till missförstånd. När vi i teosofiska termer talar om "bortom" Brahman eller första Logos, kanske en del tror att Parabrahman börjar eller startar någonstans utanför Brahman eller börjar där Brahman tar slut. Vi kan inte säga att det oändliga börjar här

eller där, för då skulle det oändliga vara begränsat. Parabrahman kan inte sägas vara här eller där eftersom det finns ingenstans och överallt. Parabrahman kan ses som en cirkel, som har sitt centrum överallt och omkretsen eller begränsningarna ingenstans.

Allt som någonsin har varit eller kommer att bli har sin existens inom Parabrahman eller Alltet. Varje levande varelse oavsett om det är en liten insekt, en blomma eller en sten, en människa, en gud, en liten atom, en stjärna eller en galax, alla är en oskiljaktig del av det gränslösa Alltet. Det som finns i Alltet återspeglas också i delen. Varje droppe havsvatten innehåller allt som havet innehåller. På samma sätt återspeglas allt som Alltet innehåller inom oss. Alltså är vi inte bara en del av det gränslösa Alltet, utan vi är det gränslösa Alltet.

Inte heller kan vi lämna det gränslösa Alltet, det är vårt hem. Även om vi skulle resa tusentals ljusår genom rymden är vi fortfarande inom det gränslösa Alltet, den gränslösa rymden är vårt hem. Vi kan aldrig lämna det gränslösa, inte ens när vi dör. Vi är barn av det gränslösa; allt som existerar inom det gränslösa finns inom oss. Som inkarnerade varelse är vi här på jorden bara för en viss tid. Vi har farit här förut och ska vara här igen.

Den stora frågan är hur har vi kommit hit? Vetenskapen vill gärna låta oss tro att det är av en slump. P.C.W. Davies, universitetslektor i tillämpad matematik vid Kings College i London skriver i sin bok "*Space and Time in the modern Universe*" p.213: (Rymd och tid i det moderna universum") För att utveckla intelligenta varelser (oss) behöver ett biologiskt system miljarder år. Evolution är en ytterst gradvis process som kräver en enorm mängd **tjuvstarter**. Det beror på ett stort antal **små missöden** från en generation till nästa. Och igen på p.218: "Människan är inte ett mirakel, utan produkten av evolutionens **missöden** och brutal överlevnad.

4: Vidare skriver Stephen Hawking i sin bok "*Universum i ett nötskal s: 161 följande*: "eftersom den biologiska evolutionen i grunden är en **slumpartad vandring** av genetisk potential genom rymden och därför har varit mycket långsam". Låt oss ett ögonblick anta att vi har kommit hit av en slump, det vill säga att universum är ett dårhus där allt kan hända. Var finns visdomen, var finns förståelsen i att skapa intelligenta människor ur irrationellt kaos? Om slumpen var fallet då kunde en äppelkärna slumpvis bli ett apelsinträd eller en körsbärsblomma bli en ek.

Som teosofer tror vi inte på slumpen. Som teosofer tror vi inte heller att medvetandet är ett resultat av materia, utan snarare att materia är ett resultat av medvetandet. Vi teosofer tror att livet inte kan existera utan medvetande. Liv och medvetande är oskiljaktiga.

Så hur har vi kommit hit? Hur har vi blivit en del av vårt universum?

I början av vår evolutionära resa i vårt nuvarande universum började vi, (med vi menas vi som monader) som livsatomer eller elementaler, barnsjälar så att säga. Vi har utvecklats genom alla de olika naturrikena, tills vi i dagsläget (som monader) har blivit människor. Vi har vuxit från icke självmedvetna varelser till självmedvetna individer, och vi kommer att fortsätta att utvecklas till självmedvetna gudar. Det är vad evolutionen innebär, att utveckla de latent dolda krafter som är inlåsta i kärnan av vårt väsen. Vi är våra egna produkter, vi har skapat oss själva, vi är resultatet av våra egna ansträngningar och vi ska göra oss till vad i framtiden vi ska bli. Således finns det ingen slump inblandad, vi har vårt öde i våra egna händer.

Evolution innebär att utveckla det som finns latent inom oss, och det som finns inom oss utvecklar sig enligt en gudomlig plan. Evolutionen betyder att utveckla och utveckling är förändring och förändring är rörelse och rörelse är livet. Döda ting rör sig inte. Det kan inte finnas liv utan medvetande; inte heller kan det finnas medvetande utan rörelse.

5: Men vi får inte betrakta Parabrahman som gud. I DHL finns det inget utrymme för en skapare av universum, en gudom som skapade universum med allt som finns i det ur intet. Att betrakta Parabrahman som gud eller skapare skulle vara ofilosofiskt av ett antal skäl. För det första är det gränslösa inte en varelse (väsen). Som vi sagt tidigare, varje varelse oavsett storlek, liten som en atom eller lika stor som ett universum, är fortfarande begränsad, men Parabrahman är obegränsad. För det andra, ordet gud eller skapare innebär att det finns ett väsen som vill skapa, och därför fanns skaparen före skapelsen. För det tredje kan Parabrahman inte heller agera, det är bara begränsade väsen som handlar eller har vilja. Det oändliga kan inte ha några mänskliga egenskaper, som vilja eller önskan att agera. Vi kan inte tala om att oändligheten eller det gränslösa har någon relation med manifestation. Det skulle innebära att det oändliga skulle begränsa sig, alltså det oändliga skulle inte längre vara oändligt, utan ändligt.

Därför kan inte Parabrahman kallas gud eller skapare. Mästaren KH uttryckte detta faktum tydligt i sitt brev till Sinnett: (*Mahatma.Letters* 88): "Vår lära känner inga kompromisser. Vi vet att det i vårt system inte finns något sådant som en gud, vare sig personlig eller opersonlig. Vi

varken bekräftar eller förnekar, för vi lär enbart ut det som vi vet är sanningen. Därför förnekar vi Gud både som filosofer och som buddhister. Parabrahm är inte en Gud, utan en absolut oföränderlig lag. (*Mahatma Letters* 88) "Our doctrine knows no compromises. We know there is in our system no such thing as God, either personal or impersonal. It either affirms or denies, for it never teaches but that which it knows to be the truth. Therefore, we deny God both as philosophers and as Buddhists. Parabrahm is not a God, but absolute immutable law"

Vidare skriver HPB i DHL (inledningen) att: "De föreställningar om en personlig Gud som oföränderlig och oändlig är alltså psykologiska och vad är värre är ofilosofiska ". (*DHL inledningen*, S32.)

6: Absolut medvetande, för-kosmisk rotsubstans.

Parabrahman har två aspekter nämligen; den första är allt liv, eller absolut medvetande, och den andra är Mulaprakriti som ligger till grund för naturens alla objektiva plan. Låt oss börja med "absolut medvetande". Vad menas då med absolut medvetande? För oss är absolut medvetande otänkbart. Medvetenheten innebär för oss uppfattningen om något eller någon som är medveten om något, eller någon som är medveten om sin omgivning. Absolut medvetande skulle för oss vara omedvetande. "Men det absoluta medvetandet innefattar både den medvetne, medvetandets föremål och själva medvetandet, alla dessa tre i sig självt och alla tre som ett."[DHL d1,S-83) Vi kallar absolut medvetande "omedvetande", eftersom det verkar för oss att det nödvändigtvis måste vara så, precis som vi kallar det absoluta, (Parabrahman) "Mörker", eftersom det förefaller helt ogenomträngligt för vår ändliga förståelse. (*DHL del 1 s.83*)

Absolut medvetande är källan och ursprunget till allt kraft och förmedlar den ledande intelligensen i världsutvecklingens väldiga schema". (DHL d1 s44)

Absolut medvetande är det dolda livet eller medvetande som vibrerar i varje atom.

"Den andra sidan av Parabrahman eller dess slöja, så att säga, är vad som kallas – kosmisk rotsubstans – den aspekten av det absoluta, som ligger till grund för objektiv utveckling och kosmogenezis plan". (*DHL d1 s.44*)

Den substantiella sidan är vad vi skulle kunna kalla roten till all materia eller Mulaprakriti, ett sanskritord som betyder Mula-rot och prakriti-materia. Men Mulaprakriti kan inte jämföras med materia så som vi förstår det på vårt fysiska plan... Det kallas för rotmateria på grund av att

det är den ursprungliga roten från vilken materia så småningom framträder när universum manifesterar sig. Vi skulle kunna kalla det för materiens ande, eller materiens själ. Rotmateria är ursprunget till all materia i universum och därför för varje hierarkiskt system som bygger upp eller är manifesterat rum.

Våra kroppar är uppbyggda av Mulaprakriti, eller rot materia, och så är också allt annat i universum, från en träbit, en sten, eller en dammtuss svävande i luften, eller en stjärna för den delen. Mulaprakriti så att säga föder hela naturen. Det är anledningen till att Mulaprakriti ibland kallas för " den eviga Föräldern", den "Stora Modern", eller hela naturens livmoder.

Men trots att Parabrahman har två aspekter, absolut medvetande och rotmateria kan vi inte skilja medvetandet från materien. Livet, medvetande och materia är ett. Det finns inget liv utan medvetande och det finns inget liv utan materia. Liv och substans är två sidor av samma sak. Därför att liv eller medvetande och substans eller materia till sin ursprungskaraktär också är ett. Om vi kunde separera Mulaprakriti, från Parabrahman, skulle Parabrahman inte kunna existera en enda sekund. "Det kan ej givas någon manifestation av medvetande, halvt medvetande eller ens medvetlös avsikt annat än genom en materiell förmedlingslänk; det vill säga, på vårt plan. Båda aspekter eller väsenssidor av den Absoluta, världssubstansen och världs-ideationen är ömsesidigt beroende av varandra." (*DHL D1. S.343*)

Det konstaterades i det första påståendet att: "Den första lärdom som meddelas i den esoteriska filosofin, är att den outgrundliga orsaken icke, varje sig medvetet eller omedvetet, sätter igång evolutionen, utan endast periodiskt uppenbarar olika aspekter av sig själv för begränsade sinnens förnimmelse." (*DHL.d.2.s.536*) DHL nämner några fler aspekter, såsom abstrakt rymd, varaktighet och abstrakt rörelse. Låt oss studera dessa aspekter lite närmare, en efter en.

7: Abstrakt rum

Vi har redan talat om abstrakt rum som det gränslösa Alltet, det universella medvetandet, livet, styrka, energi. Med andra ord är Abstrakt rum synonymt med det oändliga, det Gränslösa, Alltet, alltså Parabrahman. Vidare uppger DHL att abstrakt eller omanifesterat rum är utan dimensioner, medan däremot, manifesterat rum enligt den ockulta vetenskapen är en sjufaldig gudomlig enhet.

Tidigare uppgav vi att alla ting inte enbart har sin existens inom rummet utan egentligen ÄR rum eller rättare sagt det som i den esoteriska filosofin kallas för manifesterat rum.

Den Eviga Fortvaron: Den andra aspekten är vad som kallas den eviga fortvaron (duration). Den eviga fortvaron är; den har varken början eller slut. "Hur kan du kalla det tid, som varken har början eller slut? Den eviga fortvaron har varken början eller slut. Tiden är begränsad." [6] Här gör DHL en skillnad mellan abstrakt tid eller evigt fortvarande och ändlig periodisk tid. "Den ena är abstraktion av oändlig tid (Kala); den andra dess fenomen som förekommer med jämna mellanrum som effekten av Mahat (Universell Intelligens som begränsas av manvantarisk längd)". I DHL kallas det för Khandakâla som är ett sanskritord som betyder bruten eller delad tid, i motsats till det eviga fortvarandet Kala.

Det eviga varandet innebär det som för evig ÄR, men man ska inte förväxla det med "oändlig tid", eftersom tiden är ett mänskligt begrepp. På samma sätt som det inom det gränslösa rummet finns otaliga begränsade enheter av manifesterat rum, så finns det inom det eviga varandet otaliga begränsade tidsperioder. Det eviga varandet är fyllt med tidsperioder. På liknade sätt är det gränslösa rummet fyllt med oändligt många enheter av manifesterad rym.

Det eviga varandet är en aspekt av det gränslösa eller Parabrahman som symboliserar det som alltid ÄR, vilket innebär att det inte finns någon förändring. Men det som vi kallar för tiden är intervallet mellan orsak och verkan, eller förändringarna mellan händelser som inträffar. Alla manifesterade saker och ting förändras, ingenting är det andra likt för en sekund, och all förändring händer i tiden och har sin tillvaro i rummet.

När universum har dragit sig tillbaka existerar inte tid i vanligt mening. Tiden kommer till stånd i och med manifestationen och försvinner när universum går in i pralaya eller vila.

Eftersom manifestationen inte hade börjat än, fanns det inte heller någon tid, tiden "låg och sov". När universum har gått in i en period av vilande kan vi inte prata om före eller efter. Både modern vetenskap och teosofi uppger att tid och rum i grunden är ett. Om det manifesterade rummet inte finns så finns inte heller tiden, och tvärtom.

Som vi sa tidigare, finns det ingen förändring utan rörelse, och det finns ingen rörelse utan saker och ting som rör sig, och eftersom all rörelse av saker och ting inträffar i tid och rum, följer det naturligt att ingen ting kan existera bortom tid och rum.

Enligt DHL är abstrakt rum och abstrakt tid också ett. Men båda är begränsade under manifestationen och verkar annorlunda för oss. Vi ser på tiden som separat ifrån rym som vi förklarade tidigare den och vice

versa. Denna uppdelning orsakas av "mahamaya", en illusion. Som vi förklarade tidigare kan vi inte ha en uppfattning om abstrakta rum. Inte heller kan vi ha någon uppfattning om det eviga varandet.

Tankeprocessen, att tänka tankar, tillhör tiden, före eller efter, alla dessa idéer om tid tillhör tankens värld.

Det eviga varandet benämns ibland i teosofin som det "eviga nuet" ... Om vi tänker på det, händer allt som faktiskt händer i nuet, i det universella och – på sätt och vis – eviga varandet. Även om det förflutna per definition är det som redan har hänt, och framtiden är det som ännu inte har hänt, existerar båda i nuet. Våra sinnen delar upp abstrakt tid i det förflutna, nuet och framtiden. Vi ser på det nuvarande som ett barn av det förflutna och framtidens förälder. Men detta är som HPB säger en illusion skapad av vårt medvetande.

Under manifestationen delas det eviga varandet upp så att säga i olika tidsperioder eller händelser. Dessa tidsperioder, eller cykliska rotationer kan pågå under lång eller kort tid. Dag och natts cykliska varv till exempel, är en förhållandevis kort tid jämfört med årstidernas växlingar, vilka verkar mycket längre för oss. Det finns ingenting sådant som tiden i sig. Vad som händer är detta: Genom att observera återkommande cykliska förändringar, såsom dagar, veckor eller årstider, är det vår subjektiva upplevelse som vilseleder oss att tro att dessa upprepningar orsakas av tiden. "Tiden är endast en illusion, alstrad av följderna av våra medvetandetillstånd när vi förflyttar oss genom den eviga fortvaron, och den finns inte där det inte finns något medvetande i vilket illusionen kan frambringas, utan den ligger då sovande." DHL.d1.s.64.

"De tre perioderna – det närvarande, det förflutna och det tillkommande – är i den esoteriska filosofin en odelad tid; de är ett tretal endast på de yttre företeelsernas plan, men inom verkligheternas område har de ingen abstrakt giltighet. Den förflutna tiden är den närvarande tiden, liksom också den tillkommande, vilken fastän den inte blivit till, ändå är." DHL d1.s. 71. Vi kan förstå denna idé av tidlöshet genom att jämföra den med drömlös sömn, där vi inte är medvetna om någonting alls, åtminstone ingenting som når fram till vårt dagliga medvetande. När vi vaknar till vår dagliga rutin, blir vi mycket medvetna om tid. Den drömlösa sömnen kan jämföras med den kosmiska natten, eller det eviga varandet, och vårt uppvaknande till en ny dag kan jämföras med manifestationen.

8: Abstrakt Rörelse eller den Stora Andningen, är den tredje aspekten av det Absoluta. Framträdandet och försvinnandet av ett universum liknas vid utandning och inandning av "Den Stora Andningen", som är evig. Eftersom den är rörelse är den en av de tre aspekterna av det

Absoluta. Absolut rum, absolut tid, och absolut rörelse – dessa tre aspekter av det Absoluta är tomhet för våra sinnen. Rörelse som är ett attribut till det gränslösa är lite svårare att föreställa sig. Detta beror på det faktum att vi inte kan tänka oss rörelse utan saker och ting som rör sig. Om vi försöker att tänka på rörelse som åtskilt från saker, och vi tänker på rum och tid som åtskilda från saker, ser vi genast att de är lika tomma. (B.Das Science of Peace, .p228:)

Vi ser alltså att ”mind”, sinnet eller medvetandet – evigt varande, eller abstrakt tid och abstrakt rum, i grunden är ett; men på grund av begränsningar till följd av varelsernas och enheternas evolution, som är begränsade under manifestationen, får vi intryck av att det eviga varandet delas upp i olika tidsperioder. Abstrakt oändligt rum delas upp i särskilda enheter. Kosmiskt medvetande uttrycker sig självt eller manifesterar sig i floder av mindre ”minds” eller sinnen, eller medvetna varelser som sträcker sig från de mest gudomliga till de mest väsentliga enheterna. 11: G.de Purucker “Space and the doctrine of Maya” p 33-34

Allt som existerar är ett uttryck för rytmiskt pulserande. De ändlösa upprepningarna av manvantaror och pralayer, vare sig de är stora eller små, är alla cykliska. Naturen upprepar sig ständigt och oändligt överallt, i det stora och i det lilla. Ordet rörelse har valts för att beskriva kontinuerlig förändring eller utveckling. Rörelse är därför synonymt med förändring. DHL säger att absolut rum, absolut tid och absolut rörelse är ett och detsamma. 12.DHL. d.1, s: 70

Att förstå läran om cykler är av yttersta vikt för förståelsen av DHL. Denna cykliska process med inandningen och utandning, om orsak och verkan fortsätter i evighet och är resultat av den stora lagen.
